

forslaget. At jeg ikke har stillet **Ændringsfor-**slag, beror væsentlig paa, at jeg neppe havde troet, at denne Sag saa hurtig var kommen paa Dagsordenen, og da jeg i en meget nær Fremtid maatte reise hjem, undlod jeg derfor at stille **Ændringsfor-**slag. Min første Bemærkning gjælder § 2 i Lovforslaget. Jeg beklager, at den høitærede **Indenrigsminister** ikke er nærværende, thi jeg kunde ønske en Udtalelse af ham om Forstaaelsen af Begyndelsen af andet Stykke i § 1. Hvis det skal forstaaes, saaledes som jeg synes, jeg maa forstaa det, at de mange smaa Dyrskuer skulle søges sammendragne til nogle enkelte større, tror jeg, at det vil være ueheldigt, idet de større Dyrskuer ikke forholdsvis ville blive saa stærkt besvæget som de mindre. Jeg tror, at Landboerne gjerne ville bringe det Offer, at føre deres Kreaturer til de mange smaa Dyrskuer, men hvis Dyrskuerne indskrænkedes til nogle enkelte større, og Landboerne som Følge deraf gjenemsnitlig vilde faae en længere Vej til dem, ville de hellere undvære at give Nøde. Dyrskuernes og Præmieuddelingernes Hensigt er jo at opmuntre Landboerne til at komme og se de Exemplarer, der findes, og at vække Interessen hos dem, saa at de faae Lygt til at anstaffe sig bedre Dyr. — I § 3 staar der, at Dommerkommisionerne ved Distrikthingsteskuerne skulle bestaa af en af Ministeren valgt Formand og to af Amtsraadet valgte Medlemmer, men det forekommer mig, at man har større Sikkerhed for, at Kommissionen kommer til at bestaa af virkelig dygtige Mænd ved at henlægge Valget af Medlemmerne til Landbosforeningerne istedetfor til Amtsraadene. Det er jo givet, at Amtsraadenes Medlemmer ere valgte med ganske andre Formaal for Die end netop Kjendskab til Hingste, hvorimod Landbosforeningerne ere særlig interesserede i at have Kjendskab til Forhold af den Bestaaffenhed. Jeg tror derfor, det vilde have været heldigt, om Valget var blevet henlagt til Landbosforeningerne istedetfor til Amtsraadene. Hvis der skulde vise sig Stemning for dette Ønskes Realisation, skal jeg være meget villig til at foranledige, at der til 3die Behandling bliver stillet et Forslag i saa Henseende.

Breinholdt: Jeg ønsker blot at rette et lille Spørgsmaal til den ærede Forslagsstiller i Anledning af den Forklaring, han gav over Provindserne i Danmark. Det forekommer mig, at det efter denne Forklaring staar noget tvivlsomt, hvorvidt Bornholm skal henregnes til nogen af de Provindsfer, han opregnede, eller om denne Ø skal staa som en Provinds for sig; thi i sidste Fald vilde ganske vist Følgen være, at Bornholm kunde faae et Dyrskue for sig selv som en hel Provinds og muligvis derved vor største Provinds, Sylland, ikke faae dette Tilskud af 2,000 Kr. til et Hingsteskue, der er fælles for hele Sylland.

Det er dette lille Spørgsmaal, som jeg tror, at det kunde have en vis Interesse at faae besvaret.

Suel: Jeg skal ligeoverfor de to ærede sidste Talere udtale, at det, der har været min Mening med **Ændringsfor-**slaget, har kun været at tydeliggjøre Lovens Tanke. Det er jo nemlig Ministerens Tanke ved Lovforslaget, som nu foreligger, at faae Ret til ifølge § 2 at tage 8,000 Kr. og fordele dem med 2,000 Kr. til hver enkelt Provinds, og han har selvfølgelig derved kun tænkt paa de 4, om jeg saa tør sige, nærliggende Provindsfer. Mig er det ikke bekendt, at der lægges særdeles Flid paa Hingsteskuer ovre paa Bornholm. Skulde man særlig tage Hensyn til, hvad der der gaar for sig i denne Retning, kunde der ogsaa være Tale om at undersøgte Hingsteskuer paa Island eller de vestindiske Øer og Færøerne, men det er vel neppe Meningen. Mit Forslag gaar kun ud paa at anskueliggjøre Lovforslagets Tanke. Forsaavidt jeg imidlertid ikke skulde have været heldig med Redaktionen af mit **Ændringsfor-**slag, vil jeg dog anmode de Herrer om at stemme for det, for at vi derpaa til 3die Behandling kunne faae det ændret derhen, at Lovforslagets Tanke kan blive endnu klarere udtrykt, end det nu har været mig muligt.

Schlegel: Jeg vil dog blot tillade mig den Bemærkning, at, uagtet det er muligt, at de omhandlede Ord i Lovforslaget ikke ere tydelige, forekommer det mig dog ikke, at det kan misforstaaes, at Meningen er den, at Ministeren efter Loven er bemyndiget til at tilstaa indtil 2,000 Kr. for hvert Hingsteskue, som er fælles for en hel Provinds. Men hvis vi vedtage **Ændringsfor-**slaget, og der kommer til at staa, at **Indenrigsministeren** „skal kunne anvende indtil 6,000 Kr. til ethvert for hele Landet fælles Hingsteskue og indtil 8,000 Kr. til Hingsteskuer fælles for en hel Provinds“, er det heller ikke tvivlsomt, at han er berettiget til at tilstaa 8,000 Kr. til den enkelte Provindses Hingsteskue, hvis der nemlig ikke holdes flere i det Aar, og Resultatet vil da blive, at, medens han nu er berettiget til at tilstaa 6,000 Kr. til et for hele Landet fælles Hingsteskue, vil han ifølge **Ændringsfor-**slaget blive berettiget til at tilstaa 8,000 Kr. for et Hingsteskue, som er fælles for en enkelt Provinds, og det er jo altsaa blot at gjøre Sagen mere utydelig, eller rettere sagt, den bliver

Rettelse.